



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 164/14

Λουξεμβούργο, 2 Δεκεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-378/13
Επιτροπή κατά Ελλάδας

Επιβάλλονται στην Ελλάδα χρηματικές κυρώσεις λόγω μη εκτέλεσως της αποφάσεως του Δικαστηρίου του 2005 με την οποία διαπιστώθηκε ότι το κράτος αυτό παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία «περί των στερεών αποβλήτων»

Επιπλέον του κατ' αποκοπήν ποσού 10 εκατομμυρίων ευρώ, το Δικαστήριο επιβάλλει στην Ελλάδα, μέχρι την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του 2005, χρηματική ποινή της οποίας το ποσό θα εξαρτάται από την πρόοδο στην εκ μέρους της Ελλάδας εκτέλεση της αποφάσεως αυτής και το οποίο θα ανέλθει, ελλείψει τέτοιας προόδου, σε 14 και πλέον εκατομμύρια ευρώ ανά εξάμηνο καθυστερήσεως

Η οδηγία περί των στερεών αποβλήτων¹ επιβάλλει στα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον· τα υποχρεώνει επίσης να απαγορεύουν την εγκατάλειψη, την απόρριψη και την ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων. Κάθε κάτοχος αποβλήτων οφείλει να τα παραδίδει σε επιχείρηση που διασφαλίζει την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους σύμφωνα με την οδηγία. Κάθε τέτοια επιχείρηση οφείλει να λαμβάνει άδεια της αρμόδιας αρχής.

Με μια πρώτη απόφαση του 2005² το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ελλάδα παρέβη την οδηγία επειδή, τον Φεβρουάριο του έτους 2004, λειτουργούσαν ακόμα στην επικράτειά της 1 125 χώροι ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων, η δε παύση της λειτουργίας όλων των παράνομων και ανεξέλεγκτων χώρων διαθέσεως αποβλήτων δεν προβλεπόταν παρά για το έτος 2008.

Το 2009, εκτιμώντας ότι η Ελλάδα δεν είχε συμμορφωθεί πλήρως προς την απόφαση του 2005, η Επιτροπή απέστειλε στο εν λόγω κράτος μέλος έγγραφο οχλήσεως και, το 2010, συμπληρωματικό έγγραφο οχλήσεως. Εκτιμώντας ότι εξακολουθούσε να υφίσταται πρόβλημα, όσον αφορά τόσο τον αριθμό των χώρων ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων όσο και την έλλειψη επαρκούς αριθμού κατάλληλων χώρων διαθέσεως αποβλήτων, το 2013 η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Η Ελλάδα και η Επιτροπή πληροφόρησαν το Δικαστήριο, τον Μάιο του 2014, απαντώντας σε ερώτησή του, ότι, επί συνόλου 293 χώρων ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων, 70 εξακολουθούσαν να λειτουργούν και 223, μολονότι είχε παύσει η λειτουργία τους, δεν είχαν ακόμη αποκατασταθεί.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στις 29 Δεκεμβρίου 2010³, και σύμφωνα με πληροφορίες που παρέσχε η Ελλάδα στο Δικαστήριο τον Μάιο του 2014, η Ελλάδα δεν έλαβε ακόμα όλα τα αναγκαία μέτρα προς εκτέλεση της αποφάσεως του 2005. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο έκρινε ότι δικαιολογείται η επιβολή χρηματικών κυρώσεων στην Ελλάδα.

¹ Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2005, [C-502/03](#), Επιτροπή κατά Ελλάδας.

³ Δεδομένου ότι με τη Συνθήκη ΛΕΕ καταργήθηκε, στη διαδικασία «περί διπλής παραβάσεως» (άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), το στάδιο της εκδόσεως αιτιολογημένης γνώμης, ως κρίσιμος χρόνος για την εκτίμηση του αν υφίσταται τέτοια «διπλή παράβαση» λογίζεται η ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με το έγγραφο οχλήσεως.

Η εκτέλεση της αποφάσεως, ήτοι η τήρηση της οδηγίας, προϋποθέτει την **παύση της λειτουργίας των χώρων ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων, την αποκατάστασή τους στην πράξη** (και όχι μόνον τον προγραμματισμό της αποκαταστάσεώς τους), καθώς και τη **δημιουργία των αναγκαίων εγκαταστάσεων**, προς εξασφάλιση της διαρκούς τηρήσεως της οδηγίας και της αποφυγής της δημιουργίας νέων χώρων ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι η επιβολή στην Ελλάδα χρηματικής ποινής συνιστά πρόσφορο οικονομικής φύσεως μέσο για τη διασφάλιση της πλήρους εκτελέσεως της αποφάσεως του 2005, διευκρινίζει όμως ότι η χρηματική ποινή δεν πρέπει να επιβληθεί παρά μόνο σε περίπτωση που η παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία εκδόσεως της σημερινής αποφάσεως.

Στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο παράβαση με μια πρώτη απόφαση, το Δικαστήριο μπορεί να καθορίσει τη χρηματική ποινή στο ύψος και στη μορφή που αυτό κρίνει πρόσφορο προκειμένου να παρακινηθεί το εμπλεκόμενο κράτος μέλος να εκτελέσει την πρώτη αυτή απόφαση.

Για τον προσδιορισμό του ύψους της χρηματικής ποινής, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη σοβαρότητα της αρχικώς διαπιστωθείσας με την απόφαση του 2005 παραβάσεως, η οποία μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, λόγω της διάρκειάς της, η οποία υπερβαίνει τα εννέα έτη, και την ικανότητα πληρωμής της Ελλάδας, επισημαίνοντας ότι η ικανότητα αυτή μειώθηκε κατά τα τελευταία έτη. Εκτιμά ότι πρέπει να μειώνεται προοδευτικά η χρηματική ποινή σε συνάρτηση με την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την εκτέλεση της αποφάσεως του 2005.

Το Δικαστήριο κρίνει πρόσφορο να προσδιορίσει τη **χρηματική ποινή σε εξαμηνιαία βάση**, προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να εκτιμά την πρόοδο των μέτρων εκτελέσεως. Έτσι, για το πρώτο εξάμηνο μετά την έκδοση της σημερινής αποφάσεως, η χρηματική ποινή θα υπολογιστεί με βάση αρχικό ποσό ύψους **14 520 000 ευρώ, από το οποίο θα αφαιρείται ποσό 40 000 ευρώ ανά χώρο ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων ο οποίος είτε έπαυσε να λειτουργεί είτε αποκαταστάθηκε και 80 000 ευρώ ανά χώρο που ταυτόχρονα έπαυσε να λειτουργεί και αποκαταστάθηκε**. Για κάθε επόμενο εξάμηνο, η οφειλόμενη χρηματική ποινή θα υπολογίζεται με βάση το καθορισθέν για το προηγούμενο εξάμηνο ποσό, εφαρμοζομένων των ίδιων μειώσεων σε συνάρτηση με τις πραγματοποιηθείσες κατά τη διάρκεια του εξαμήνου αυτού παύσεις της λειτουργίας και τις αποκαταστάσεις των ως άνω χώρων.

Επιπλέον, το Δικαστήριο αποφασίζει ότι, για την αποτελεσματική πρόληψη της επαναλήψεως στο μέλλον αναλόγων προς τις διαπιστωθείσες με την απόφαση του 2005 παραβάσεων απαιτείται η λήψη μέτρου αποτρεπτικού χαρακτήρα, όπως είναι η επιβολή **κατ' αποκοπήν ποσού**. Για τον προσδιορισμό του ποσού αυτού, λαμβάνει υπόψη (όπως και στο πλαίσιο της χρηματικής ποινής) τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως, καθώς και την ικανότητα πληρωμής της Ελλάδας. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο υποχρεώνει την Ελλάδα να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό **10 εκατομμυρίων ευρώ**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106